

Pelaaminen ulkopaikkakunnalla

Oletko koskaan miettinyt millaista olisi, jos se tuttu viidentoista minuutin treenimatka vaihtuisikin yhtäkkiä tunniksi. Itse jouduin miettimään tätä viime vuonna, kun minua kysyttiin pelaamaan Porvooseen. Olen pelannut siis tämän kauden PSS:n eli Porvoon salibandyseuran A-juniori joukkueessa. Kotkassa asuvia pelaajia on joukkueessa yhteensä neljä. Pelaamme tällä kaudella sm-sarjassa ja itseasiassa meillä on kohta alkamassa finaalielit. Aion nyt kuitenkin kertoa omakohtaisia kokemuksia ulkopaikkakunnalla pelaamisesta.

Yksi ehkä suurimmista muutoksista on ollut pidempi treenimatka. Enää ei riittänytkään, että treeneihin lähti parikymmentä minuuttia aikaisemmin, vaan matkaan pitikin varata yli tunti. Jos koulusta pääsee neljän jälkeen ja harjoitukset alkavat kuudelta, kerkeää kotona käydä vain syömässä. Takaisin kotona onkin sitten seuraavaksi yhdeksän jälkeen illalla tai myöhemminkin riippuen treenien pituudesta. Lajitreenejä on kolme kertaa viikossa ja siihen on vielä päälle pelit. Käytännössä ottaen en siis kolmena päivänä viikossa kerkeä käymään kotona muuta kuin syömässä ja nukkumassa. Tästä päästäänkin hyvin seuraavaan aiheeseen eli opiskeluun.

Aloittaessani Porvoossa pelaamisen tiedostin sen, että koulunkäynti saattaisi hieman hankaloitua. Läksyt tulee tehtyä autossa, johon oli aluksi hieman totuttelemista. Muutenkin opiskelua piti opetella aikatauluttamaan vielä enemmän kuin ennen esimerkiksi varaamalla enemmän aikaa opiskeluun niille päiville jolloin ei yhteisiä treenejä Porvoossa ole. Talvikuukaudet ovat olleet tähän asti raskaimpia, sillä silloin ei ole luonnonvaloa ja puhelimen lampulla lukiessa koulukirjaa autossa, alkaa varmasti melkein ketä tahansa väsyttämään. Tunneilla kuuntelun tärkeys on korostunut, sillä kaikki mitä tunneilla jo opin on pois siitä lukumäärästä mitä matkalla pitäisi lukea.

Olen oppinut myös levon ja palautumisen tärkeyden. Treenien jälkeen tulee ottaa hyvä loppuverryttely, sillä jalat menevät todella helposti

jumiin tunnin istumisesta etenkin, jos alla on kova treeni. Yöunet kärsivät hieman päivinä, jolloin treeneistä on kotona vasta kymmenen jälkeen. Tällöin on tärkeää muistaa nukkua päiväunet. Olen opetellutkin nukkumaan melkein pä aina treeneihin mentäessä pienet päiväunet. Näin jaksaa paljon paremmin treeneissä ja lyhyemmäksi jäävät yöunet eivät häiritse niin paljoa.

Yksi suurimmista rikkauksista ulkopaikkakunnalla pelaamisesta on ihmiset. Meidän joukkue koostuu Porvoosta, Joensuusta, Sipoosta, Lahdesta, Kotkasta, Espoosta ja Heinolasta tulevista pelaajista. Saan siis tutustua moniin ihmisiin, joihin en Kotkassa pelatessa tulisi varmasti koskaan tutustumaan. On myös uskomaton tunne, kuinka aivan eripaikoista tulevat pelaajat voivat luoda todella yhtenäisen joukkueen. Loppujen lopuksi voikin sanoa, että ulkopaikkakunnalla pelaaminen voi vaatia paljon, mutta se antaa paljon enemmän kun ottaa.

Janna Penttilä